

temu načrtu. — Zopet se ponavlja govorica, da odstopi nemški kancelar, knez Bismarck ali po naši misli se to ne izgodi, kajti Nemčiji še je preveč treba tega „moža železa in krvi.“ Iz Rusije se sliši nov glas o sili, ki se dela tistim prebivalcem, ki se držé katol. cerkve in ne marajo popov pravoslavne ali ruske cerkve. — Bolgari so izračunili, da terjá Rusija za 3½ milj. več vojne odškodnine, kakor ji je dohaja, a zadnja pač ne bode iz lehka odstopila od cele vsote, ki si jo računí ona. — Predsednik srbske skupščine, dr. Pašić je šel v Rusijo k carju in ljudje majejo z glavo nad to „božjo potjo.“ — Da Turčija ne pripozna princa Ferdinanda Koburškega za bolgarskega kneza, za to še ji bojda ni pravi čas in skorej težko, če ta kedaj napoči. — Na otoku Kreta nastaja že bolj in bolj mir med turki in kristjani, ker se kaže turska vlada nekam bolj pravična do poslednjih. — Kakor je podoba, je neguš Menelik sedaj gospod čez celo Abesinijo, ali zato je sam hlapec Italije ter ne sme brez njene volje ničesar storiti. — V Braziliji, v južni Ameriki, ne pride nova republika še nič do miru ter vzbruhne sedaj tu, sedaj tam ustaja zoper njo. Doslej še je to vse sicer brez uspeha, toda kdo ve, kaj še pride! — V severno Ameriko, v „zjedinjene države“ se je leta 1888 preselilo iz naše države blizo 29.000 ljudi in kakor se misli, je bilo lani jih še večje število. Tako izseljevanje pač ni veselo znamenje za državo, vendar se godi tudi po drugih deželah tako ali še huje, izlasti tudi v Nemčiji. — Turšice je lani sila veliko priraslo v Ameriki in sedaj je je ½ milj. centov na poti v Evropo. Cena torej naši ne bode po takem višja.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

Je-li čudež ali kaj? Tako vpraša ob štajarsko-ogerskeji meji sosed soseda in znanec znanca, ako se snideta. Jaz, pisatelj teh vrst, pa ne rečem tu ne tako, pa ne tako, če tudi sem sam vse videl. Kar pa sem videl, to ti hočem, dragi čitatelj, v pričujočej črtici na tanko opisati, da ti prihranim daljno pot v Ogersko, če bi te vže tirala tje, kakor je mene, radovednost. Sicer pa ti ne bode žal, če si oglešaš Ogersko, posebej ne, če le imaš za čim. Videl boš en del lepega Medjimurja, en del Prekmurja in na zadnje še en del trde Madjarske. Spoznaval boš prav prijaznega, ljubeznjivega, prekmurskega, oziroma madjarskega seljaka in ponosnega, umoglavega Madjara. Lahko si bodeš potem predstavljati, se ve, da v majhnej meri, veliko ogersko planjavo, madjarskega pastirja-čikoša, madjarsko krčmo-čardo in učil

se boš, česar je še nam Slovencem prav potrebno, namreč — ljubiti in vzviševati svojo materinščino! Rečem ti pač, vzemi, če se bodeš res napotil tje, mnogo novcev seboj: Madjarska je draga!

Za sedaj pa me spremljaj, dragi čitatelj, v duhu v prekmursko vas Otizo.

Ta vas šteje kakih 30 hiš, katere stojé deloma ob glavnej cesti, vodečej iz Radgone skozi Belotince v Lendvo, deloma pa ob občinskeji cesti, katera se na gorenjem konci vasi od glavne ceste na desno odcepi, na spodnjem konci pa zopet ž njo združi. Hiš je največ lesenih. Jedna na spodnjem konci vasi je pač prav lepa. Zidana je in od zunaj prav okusno zmalana. Pred hišo je veliko dvorišče s prodom posuto, za hišo lep vrt, na desno prostorno gospodarsko poslopje, na levo pa kakih pet velikih koruznjakov. Ravno te hiše smo hodili gledat! Zakaj neki? Zato, ker smo slišali, da iz te hiše rešnja kri izvira! Vse je mogoče, pa kar vidi človek, če mu je mogoče, sam, to tem ležje veruje. In tako se je tudi pri nas več nevernih Tomažev oglasilo. Pet nas se je odločilo prepričati se, je-li res, kar ljudje govoré. Najeli smo si voznika in dne 17. julija odri-nili iz domačije v Otizo, od ondod pa v bližnje mesto Lendvo.

Vreme je bilo ta dan zelo ugodno. Že predvečer, v soboto, pripravljalo se je k dežju in tako je obviselo tudi ta dan. Deževalo ni, a nebo je bilo z debelimi oblaki prevlečeno. Vroče nam tedaj ni bilo, pa tudi prahu nismo preveč požirali. Do Stridove ni bilo prijetno potovanje, kajti naše občinske ceste so še prav slabe, posebej po bregovih, kjer imamo take ozke klance, da voznik niti ob vozu iti ne more. V kakšnej zadregi sta dva voznika, če se v takem klancu snideta! Ker se ogniti ne moreta, njima tedaj nič drugega ne preostane, kakor da vleče jeden svoj voz nazaj tako daleč, da pride do prostora, kjer zamore svoj voz v stran potisniti. Da se voz na takej cesti tudi prav lahko prekucne, lahko si mislimo. Tudi nam se je taka zgodila. (Dalje prih.)

Smešnica 11. Krčmar pokaže trgovcu neko podobo ter ga vpraša: „Ali je to vaš sin?“ — „Je“, odgovori trgovec, „tak je blizo moj sin.“ „Ali“, nadaljuje krčmar, „vaš sin mi je 30 gld. že dolgo na dolgu.“ „Oj“, odvrne trgovec, „oj, tak pa je že celo moj sin.“

Razne stvari.

(Žalostna novica.) Nevarno vzboleli so v Solnogradu Nj. ekscelecija mil. knezonadškof dr. Albert Eder. Na ozdravljenje je še neki le malo upanja.

(Dež. zbor.) Letos bodo volitve za dež. zbor in sluti se, da se vršé one še le v meseci

juniji, ne pa že v meseci maji, kakor se je mislilo doslej. Naj pa se vrše, kedar že koli, treba je, da se za časa pripravimo na nje, kajti nemškutarji so že sedaj po konci.

(Darilo.) Slavna posojilnica v Mariboru je iz svojega čistega dobička podarila dijaški kuhinji v Mariboru 250 glđ.

(Železnica.) Kakor se sliši, misli južna železnica znižati vožnjino za ljudi in sicer za celo tretjino dosedanje vožnjine. To bi bilo le pravično, kajti vožnjina je ravno pri južni železnici čez mero visoka.

(Nemški listi) vedó, da visokorodni gospod baron Gödel-Lannoy ne kandiduje več za mesto poslanca in ob enem že tudi trobi „D. Volksblatt“ v svet, da mislijo Slovenci na mesto njega priporočiti g. dr. J. Dečko, odvetniškega koncipijenta v Celji, volilcem za poslanca. V tem pa je čudno, da še noben slov. list ne zna ničesar o vsem tem. Na zadnje še ti slišijo nemški listi pač tudi travo, kedar začne rasti!

(Pozor!) Današnjemu listu priložena je priloga lekarne Piccoli v Ljubljani, katero svojim bralcem najtopleje priporočamo.

(Dovtip ali ka-li.) V mestnem zastopu v Celji so „očetje“ prav „nobel“ in celo dovtipa jim ne manjka. Tako v zadnji seji, ko je šlo za ponudbo g. Žimnjaka, naj kupi mesto od njega toliko zemlje, kolikor je je treba za tlak, ki se položi v ulici pred njegovo hišo. Na ponudbo so mu pa slavni očetje kar kratko odvrnili, naj obdrži on zemljo, pa tudi tlak, kjer ga je treba, naj položi sam!

(Požar.) Zadnji četrtek večer je skoraj vsa Orehova vas, tik Slivnice pri Mariboru, pogorela. Škoda se ceni na 80 do 100 tisoč glđ. Zavarovani so sicer razen enega posestnika vsi drugi, toda le za nizke vsote in še trpijo torej vendarle veliko izgubo.

(Tatvina.) V Zamarkovem pri sv. Lenuartu v slov. goricah je nekdo J. Tašnerju, posestniku iz Zagorca pri sv. Lovrencu v slov. goricah, izpred oštarije, v kateri se je mož krepčal, odpeljal konje in voz in tatú še doslej niso zasledili. Ali ga je kje zemlja s konji in vozom vred požrla?

(Čitalnica.) Pod predsednikom, g. dr. Ivanom Omulcem konstituiral se je odbor ormoške „Čitalnice“ tako, da je podpredsednik velečast. gospod mestni župnik Jakob Cajnkar; tajnik g. dr. Urban Lemež, in blagajnik veletržec g. Vekoslav Mikl. Odborniki so gg. dr. Ivan Gršak, Vekoslav Krajnc in Simon Kandrič. Uverjeni smo, da bode društveno življenje pod vodstvom teh gg. plodonosno se razvitalo.

(Ustrelil) je v nedeljo, dne 16. februarija v Radencah pri Radgoni krojač M. Stelcelj tovariša Mat. Zemljiča. Krčma je nevrna, še bolj pa, če je ob enem plesišče.

(V Arlici), župnije Ribnica na Pohorji, je umrl v ponedeljek, dne 10. marcija Andre Gregelj, trgovec z lesom in v obče pri svojih znancih jako čislán mož. Bil je veren sin sv. katol. cerkve. Naj počiva v miru!

(Novačenje.) V tem meseci se vrši novačenje skorej po vséh naših okrajih in če je letos sploh tako, kakor je pri nas v Mariboru, potem bode veliko novakov. Imed 40 naših mestnih mladeničev so jih neki 14 vzeli v vojake. To je v primeru veliko več, kakor lanske spomladi.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Janko Vraz, kaplan v Rogateci, prejel je župnijo sv. Florijana na Boči in č. g. Jakob Purgaj, kaplan v Šmartnu pri Slov. Gradci, pride za kaplana v Rogatec. Ena kaplanija v Šmartnu ostane za nekaj časa prazna.

Listič uredništva. G. —cu na P.: Niste. — G. G. Š. v Št. J.: Vam velja isto: niste. — G. P. S. v L.: Lepa hvala; kedar imate kaj, prosta vam pota! — G. K. K. v M.: Nikar tako hudi! Možem je bilo le — do vina. — V Gradec: Sedaj ni mogoče; več more biti v pismu.

Loterijne številke:

Trst 8. marcija 1890:	75, 73, 43, 34, 28
Linc „ „	47, 63, 77, 5, 73

Učenec čez 16 let star se sprejme pri
Feliks-u Schmidl,
sodarskem mojstru
1-3 v koroški ulici v Mariboru.

Minske kamne

iz nove rude prodaja **Alojz Kreft,** posestnik v Očeslaveih, pošta Ivanjci. 2-3

Novi živinski sejem na Cvenu.

Dne 20. marcija vsako leto bode na Cvenu na Murskem polji živinski sejem in sicer letos prvkrat.

Ker je ta kraj na ravnini, komaj pol ure od Ljutomera in prihodnje železniške postaje, ravno toliko od Ogerske meje oddaljen in z dobrimi cestami z Ljutomerom, z Radgono in z Ogersko zvezan, zato je jako ugoden za živinski in posebno za konjski sejem in to posebno zarad tega, ker še ni v celem Ljutomerskem, po svojih lepih in bistrih konjih tako slovečem okraju dozda nikjer konjskega sejma.

Da bi se tedaj ta za Ljutomerski okraj potreben živinski sejem dobro obnesel, se vsi posestniki in kupci, osobito pa konjski trgovci k mnogobrojni vdeležbi uljudno vabijo.

Na Cvenu, dne 4. marcija 1890.

Odbor.